

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

EYLÜL - EKİM / 96

ağın DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

Sahibi

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına
Dr. VÂKIF ÖZKUL

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MUAMMER NİKSARLI

Yazı Kurulu
Mehmet ORHAN
Nihat ASYALI
Dr. Vâkif ÖZKUL
Nihat İSPİR
Prof. Zafer GENÇAYDIN
Gülây BAYTAŞ
Altan İLTER
İsmail BEYDEMİR

Teknik Yönetmen
Taner BERİKMEN

Yazışma Adresi:
Necatibey Cad. No: 20/16 Uysal Apt.
Tel : 230 11 54 06430 - ANKARA

PTT 101843 no.lu Çek Hesabı

Gönderilen yazılar yayımlansın
yayımlanmasın iade edilmez
ve telif ücreti ödenmez.
Bu dergide yayımlanan yazılardaki
fikirler yazarlarına aittir.

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi Ankara
Valiliğinin 12.9.1991 gün ve 8202 sayılı
yazıları ile ayda bir çıkar.

Yıl : 5 Sayı : 61 - 62
EYLÜL - EKİM 1996

Baskı : Mine Ofset Ltd. Şti. - 417 34 75

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi Muhabirleri :
İsmail BEYDEMİR : Malatya - Ağın
İ. Cengiz YÜCEL : İzmir
Tablo : Aysel Soylu SERİN

SAYFA

İÇİNDEKİLER

3	Nasıl Kurtulur?	<i>Dr. Vâkif ÖZKUL</i>
4	Ağla Pağnik Ağlayacak Günündür	<i>A. Fuat ERBEN</i>
6	Bozulan Türkçe ve Gerçeğimiz	<i>Veysel GÜLTAŞ</i>
8	Akşam Cefası - Özlem	<i>Cüneyt TAŞBAŞI</i>
9	Şefik Modan'a Ağıt	<i>İsmail BEYDEMİR</i>
10	Adnan Binyazar'la Söyleşi	<i>İsmail BEYDEMİR</i>
14	Arif Sami'yi Ziyaret	<i>Dr. Galip UZUNCA</i>
15	Er "Gönül"lere !	<i>Şeref Bedri ERDEM</i>
16	Sıcak Rüzgârlar Ülkesi	<i>Tangör ERTAŞ</i>
17	Ağın Orta Okulu Nasıl Açıldı?	<i>Hilmi Ziya APAK</i>
19	Ve Ben	<i>Savaş BEYDEMİR</i>
20	Ankara'da İlk Ağınlı'lar	<i>Seyfi BEŞE</i>
22	Hüseyin Hüsnü Efendi	<i>Halit HOCAOĞLU</i>
24	Atasözlerinden Esintiler	<i>Ömer KAYAOĞLU</i>
26	Haberler	

NASIL KURTULUR?

Dr. Vâkıf ÖZKUL

Kurtuluş Destanı'nı babalarımızdan, büyüklerimizden öğrendik. O acıyı, heyecanı, sonundaki tatlı mutluluğu, yüreğinde hissetmeyen var mıdır dersiniz.

Yıllar önce ASİYE'nin nasıl kurtulduğunu öğrenmiştik. Şimdilerde ise kurtulanlar ve kurtaranlar o kadar çoğaldı ki, hepsini öğrenmekte zorluk çekiyoruz. Para babaları, mafya babaları, ağa babaları, holding babaları, soyguncular, hırsızlar hepsi kurtulma kuyruğundalar. Kurtarıcılar ise Parlamenterler, devlet büyükleri... Yakın geçmişimizde, geziye çıkan bir devlet büyüğümüzün yanına gelen holding babası, durumunun bozulduğunu anlatınca, yanındakilere dönüp; "Şunun bir binasını kiralayıp sıkıntıdan kurtarın" dediği hâlâ kulaklarımızda. Binayı satınalacak düzeyde bir paranın, bir yıllık kira olarak ödendiğini basından öğrenmiştik.

Bizim asıl söylemek istediğimiz, ülkemizin bu durumdan kurtulabilmesidir. Düşünürlerimiz, yazarlarımız, bilim adamlarımız, ekonomik ve sosyal çeşitli önerilerde bulunuyorlar. Bütün bu öneriler içerisinde en çok ilgimi çeken, orta sağın birbiriyle kaynaşması, orta solun birleşmesi, sonra da bunların yaklaşması. Bunların hepsini yarım asırlık geçmişimizde yaşayarak görmedik mi?

Asıl kurtuluş, çağdaş, aydın, demokratik ve özgür düşünceye sahip insan yetiştirmek ve Parlamente'ye göndermektedir. 550 kişilik Parlamente'mizde bu nitelikteki insan sayısı 1/10 u geçmez. Ayakta durabilmesi için "başkanlarını dimdik ayakta savunan bakanlar, milletvekilleri, destek verenler, kurtaranlar... Bunlar sadece gemisini kurtaranlardır. Ayakta duramayan, kendisini savunamayan parti başkanları. Yazıklar olsun hepinize ve sizleri oraya getiren hepimize.

Bozulmanın asıl kaynağı, eğitim ve öğretim birliğinin bozulmasında yatar. İmam-Hatip okullarını ilk açan devlet büyüğümüzden, bunların sayılarını çoğaltmak için birbiri ile yarışa giren Milli Eğitim Bakanlarımız, şahıslar tarafından yaptırılan İmam-Hatip okullarına kurdela kesenlerimiz, tüm sorumlular sizlersiniz.

Kur'an-ı Kerim'le başlayan nutukcular, hele hele din derslerini zorunlu olarak Anayasaya yerleştirenler, ülkemiz insanlarını, dinlerini bilmez sananlar, asıl suçlular sizlersiniz. Bunların günahlarını Theodor Roozvelt ve Independence gibi uçak gemileri bile taşıyamaz. Bunlar ki dini bilmediklerini, bilinçaltı dürtü ile belgelemişlerdir.

Zorunlu ilköğretimi, çağ dışı bir direnişle sekiz yıla çıkarmayan, eğitim yönünden ülkemizi, dünyanın engeri oniki ülkesi arasına sokan parlamenterler, kendinden başkasını sevmeyen insanlar sizlersiniz.

Evet nasıl kurtulur? Kısacası sorun, sorgulayan, bilimden yana çağdaş insan yetiştiren, bağınazlıktan uzak sistemin yerleştirilmesi ile.

AĞLA PAĞNIK AĞLAYACAK GÜNÜNDÜR

A. Fuat ERBEN

Su çıkınca Karaağaç'a, Kepir'e
Sefer Polat hep bağıra köpüre
Aşık Ahmet ağıt söyler habire
Su dediğin, hem yılan hem yalıdır
Ağla Pağnik ağlayacak günündür.

Su çıkınca çaylardaki büklere
Yer kalmadı tilkilere itlere
Kavak gitti, Hasan Gedik bitlene
Üzülme bay Hasan, tut dipleri serindir
Ağla Pağnik ağlayacak günündür.

Su çıkınca Mercimen'in dereye
Kasım ağa acep gider nereye
Kardeşi Ömer sahip çıkar meraya
İnsanlar zanneder ki bu dünya hep benimdir
Ağla Pağnik ağlayacak günündür.

Su çıkınca Mercimen'in bağına
Kar yağacak Palaşka'nın dağına
Koşacak ya Hıdıroz ya da Ağın'a
Diyecektir Hıdıroz benim yerimdir
Ağla Pağnik ağlayacak günündür.

Su çıkınca Kumluca'nın düzüne
Sızı düşer Kasım ağa'nın dizine
Bırakmazlar ceket sırtta gezine
Bu dünyada ne kazansak el'indir
Ağla Pağnik ağlayacak günündür.

Melçebi çeşmesi çifte oluklar
Nuri usta bu çeşmeyi sayıklar
Bir zamanlar çalışırdı kayıklar
Pağnik için bu da başka ölümdür
Ağla Pağnik ağlayacak günündür.

Su çıkınca iskelenin taşına
Vay gelmiştir Fazlı dayının başına
Kimse bakmaz gözlerinin yaşına
Diyemezki bu yeni bağ benimdir
Ağla Pağnik ağlayacak günündür.

Su çıkınca Kumluca'dan Sulu'ya
Döğülmüşüz fırtınaya doluya
Gideceğiz Ankara'ya, Bolu'ya
Nere gitsek Türk yurdu Türk yeridir
Ağla Pağnik ağlayacak günündür.

Su çıkınca Cam mahalleye, camiye
Eşyaları yükleyelim gemiye
Gelen diye bir köy vardı haniye
Bu gemi de senin eski gemindir
Ağla Pağnik ağlayacak günündür.

Su çıkınca camiden de okula
Hep uğradık şu feleğin okuna
Öğretmen de kaçacakmış Ağın'a
Diyemezki bura eski köyündür
Ağla Pağnik ağlayacak günündür.

Su çıkınca Alıca'nın başına
Ağrı düşer şu Pağnik'in başına
Hasret kaldık toprağına taşına
Düşünürsek bu bize bir zulümdür
Ağla Pağnik ağlayacak günündür.

Su çıkınca Ağa'ların mahleyle
Bizim hısım düşecektir kehleyle
Hükümet O'nu Kılıçlı'ya dehleyle
Onun için bu da ayrı ölümdür
Ağla Pağnik ağlayacak günündür.

Su çıkınca Ada'daki söğüde
Hacı emi bakmaz, kuru lafa öğüde
Bırakacak adayı da, havuzu da, evi de
Demez artık bu kavaklar bu havuz da benimdir
Ağla Pağnik ağlayacak günündür.

Su çıkınca en kıymetli Ören'e
Helal olsun bu yerleri görene
Muhacirlik kıyamettir biline
Üzülmeyin dostlar mevla kerimdir
Ağla Pağnik ağlayacak günündür.

Su dolunca pencereye pacaya
Lüzum yoktur öğretmene hocaya
Dul kadınlar artık gider kocaya
Kimi yaşlı kimi taze gelindir
Ağla Pağnik ağlayacak günündür.

Su çıkınca köy içinden Gedik'e
Çoluk çocuk hasret kaldık hedik'e
Yazık oldu dostum Lütfü Çelik'e
Tanrım O'nu ahirette sevindir
Ağla Pağnik ağlayacak günündür.

Su çıkınca Doğan'ların çeşmeye
Allah O'nun hayırını kesmeye
Hayırı var zararı yok kimseye
Bu dünyada yaptıkların senindir
Ağla Pağnik ağlayacak günündür.

Varın köylülerim sağlıklı gidin
On yıldır sizlerin aşını yedim
Ben helal ettim siz helal edin
Uzun yaşın sonu elbet ölümdür
Ağla Pağnik ağlayacak günündür.

Yeter ERBEN, yeter dünya böyledir
Hiç kimse sormaz ki haliniz nedir
Takdir Allah'ındır birşey denilmez
Kimse diyemezki bu bir cilvedir
Ağla Pağnik ağlayacak günündür.

Kaşpınar (Pağnik)

BOZULAN TÜRKÇE ve GERÇEĞİMİZ

Veysel GÜLTAŞ

Bağımsızlık savaşını büyük bir yengiye dönüştüren Mustafa Kemal, ulusal dil ve tarih bilinciyle hareket ederek, kendi ülkesinin öz dilini yaşama geçirmek için, "Ülkesini, yüksek bağımsızlığını korumasını bilen Türk Ulusu, dilini de yabancı diller boyunduruğundan kurtarmalıdır" demiş ve bu inançla Türk Dil Kurumunu kurmuştur.

Ama ne hazindir ki Atatürk'ün kalıtı sayılan ve ekinse alanda, Türk kültürünün ufku genişleten Türk Dil Kurumu, sömürücülerin ve gerici düzen özlemcilerinin çabaları sonucu, 12 eylül döneminin tasarruflarıyla bir devlet dairesine dönüştürülmüştür.

Geçmiş düzen özlemcileri, din elden gidiyor diye laikliğe nasıl saldırmışlarsa, eski ve köhne dil anlayışının yerine dil devrimini yaşama geçiren Türk Dil Kurumuna da saldırarak dilimizi bozmuşlardır.

Dildeki bozulmanın, dili yasaklamanın sonuçları konusunda ilkçağ bilgelerinden Konfüçyüs'ün aktardığı şu hikayesi sanki günümüz için söylenmiş gibidir.

"Öğrencileri bir gün Konfüçyüs'e şöyle bir soru yöneltmişler.

– Bir ülkeyi yönetmeye çağırılsaydınız, işe nereden başlardınız?

Bilge hiç düşünmeden şu yanıtı verir.

– Hiç kuşkusuz dilin doğru kullanılmasına çalışırdım.

Öğrencileri, hocalarının yüzüne şaşkın şaşkın bakarak;

– Fakat bu küçük bir şey. Niçin çok önemli olduğunu söylüyorsunuz? dediklerinde de, bilge Konfüçyüs başını sallayıp, şöyle devam etmiş konuşmasına.

– Eğer dil doğru kullanılmazsa, sözcükler düşünceyi anlatamaz. Söylenen sözler ve kullanılan kelimeler iyi anlatılmazsa, yapılması gereken işler yapılamaz. Yapılması gereken ödevler gereği gibi yapılamazsa, töre ve kültür bozulur, adalet (tüze) yanlış yola sapar. Tüze yoldan çıkarsa, şaşkınlığa düşen halk ne yapacağını bilemez ve çaresizlik içinde bocalar, durur. İşte bunun içindir ki hiç bir şey dil kadar önemli değildir."

Dil konusunda güncelliğini yitirmeyen Konfüçyüs'ün sözlerini Türk toplumuna uyguladığımızda acaba neler görmekteyiz?

Türkçenin dışlanması, dil kısırlığını getirmiş, eğitimde, yaşayan türkçenin ve ana dille eğitimin yerine sömürge halklarına uygulanan yabancı dille öğretim egemen olmaya başlamıştır.

İletişim organları ve medya dünyasında kullanılan 'entegrasyon', 'konsorsiyum', 'globalleşme', 'entelejans' ve buna benzer sayısız sözcüklerle türkçemizin yaratım gücüne darbe vurulmuştur. Televizyon kanallarının adlarına baktığımızda bir çoğunun türkçe olmadığını görürüz. Büyük kentlerin mağaza ve dükkan adları çoğunlukla yabancı isimlerle tanıtılmaktadır.

Giderek etik değerlerin bozulması, toplumun çıkış yollarının kapanması sonucunu getirmiştir. Toplum sonuçta

büyük bir açmaza girmiş ve sistemi ayakta tutan demokrasimiz temellerinden sarsılmış, paylaşımcı bir üretim politikasının yerine hazineyi yağmalayan, rant sistemiyle palazlanmış bir asalaklar sınıfı türemiştir. Tefvik Fikret'in dediği gibi, kalanları da yağmalamak istercesine, 'Yiğin efendiler yiğin bu han-ı iştiha sizin/Doyunca tıksırınca çatlayıncaya kadar yiğin' dizelerine uygun, bu yurdun insanlarının alınterini sömüren bir zümre doğmuştur. Deniz tükenmiş, gemi karaya oturmak üzeredir.

Devletin yürütme gücü etkisizleşince, talancı, vurguncu, kapkaççı kesim devleti kemirmeye başlamış, bunun sonucunda da, devletin önemli özelliklerinden olan 'sosyal devlet' fonksiyonu yok olmaya yüz tutmuştur.

Adalet 'minareyi çalıp kılıfına uyduran'lara karşı acze düşmüştür.

En soylu uğraş olması gereken politika, onursuzluğa, erdemsizliğe indirgenmiştir.

Tüm bunlardan sonra kültür ve sanata ne oldu diyeceksiniz? Bunca sayılan işlerden sonra sanatın ve kültürün esamesi mi okunur? Pespayeliği, kültürsüzlüğü, bayağılığı türlü türlü TV kanalları yerine getirmiyor mu? Korkarız bu gidişle gelecekte dilimiz de özel sektöre ihale edilecektir.

İşte dili bozmanın, dili katletmenin Türkiye toplumunda meydana getirdiği yıkımın trajik görüntülerinden bir kaçı.

Dilimizi katletmek isteyenlere, dil bilincimizle karşı çıkmadıkça, kökleri ulusal bilincimizde dallanmış türkçemizi kıskançlıkla korumadıkça kültürel kirlenmenin boyutu daha çok artacak ve sonuçta gelecek kuşaklara yaşamın estetiğinden ve felsefi boyutundan kopmuş kirli bir dil bırakacağız bu gidişle...

1 Temmuz 1996
Alaşehir-MANİSA

T E Ş E K K Ü R

Görevi gereği Aydın ilinde bulunan değerli hemşehrimiz ve de kardeşimiz Sabahattin Berikman'ın şahsında, aşağıda isimleri bulunan kişi ve kuruluşlar tarafından, Dergimiz yayınları ve Derneğimiz hizmetlerinin sürdürülebilmesine katkıda bulunmak amacıyla yine aşağıda miktarları belirtilen bağışlarda bulunulmuştur.

Bağışta bulunan tüm kişi ve kuruluşlara sonsuz teşekkürlerimizi sunarken, bağışların organizasyonunda gayretini esirgemeyen Sayın Sabahattin Berikman'ın bu hizmetinin her türlü takdirin üzerinde olduğunu belirtir, Derneğimizin ve Dergimizin geleceği açısından bir örnek teşkil etmesini dileriz.

AĞIN

Numan ÖZDİL	(Özdil Tic.-İzmir)	50.000.000.-	Kazım ÇETİNKAYA	(Kafeterya sahibi-K.adası)	2.000.000.-
Sabahattin BERİKMAN		5.000.000.-	Habe İnşaat	(İnşaat Şt.-Kuşadası)	10.000.000.-
Cengiz ALTINKAYA	(Müteahhit-Kuşadası)	3.000.000.-	Nuri BALCI	(Serbest)	500.000.-
Ali ACUNTAŞ	(Turizmci-Kuşadası)	2.000.000.-	Mustafa TAŞCI	(Memur)	500.000.-
Fevzi ATLIBAFA	(Halıcı-Kuşadası)	2.000.000.-	Hasan AĞABABAOĞLU	(Müteahhit)	1.000.000.-
Hüseyin KUTSALCAN	(Emlakçı-Kuşadası)	1.750.000.-	Hasan İnşaat	(Müteahhit)	1.000.000.-
Hırant KİREÇÇİYAN	(Kumkapı Halıcılık-K.adası)	5.000.000.-	Nevyıl İnşaat	(Müteahhit)	1.000.000.-
Hüseyin SENTOKA	(Kooperatifçi-Kuşadası)	3.000.000.-	Zekai ÖZHAN	(Otelci)	1.000.000.-
Şükrü BÜTÜN	(İnşaatçı-Kuşadası)	3.000.000.-	Özhan Pansiyon	(Otelci)	1.000.000.-
Yüksel KİREÇ	(Turizmci-Kuşadası)	2.000.000.-	Osman TAŞ	(Serbest)	1.000.000.-
Nasuh AVCI	(Kafeterya sahibi-K.adası)	2.000.000.-			

AKŞAM CEFASI

çene kemikleri kırık bir kentin
gevelemelerini dinledim bütün gün
ey düş kökenli uyumsuzluk
başka arabalar

başka sokaklar

ve başka parklar

– saldırırsınlar ve sen sus

kanamanın zembereğinde –

kirli bir dip

yürüdüğümüz ve seyrettiğimiz

kirli bir dip hepsi hepsi

adak çaputlu televizyon antenleri

her sabah yeniden kutsanan mal dağıtımı

çene kemikleri kırık bir kent

ve onun deri altı piçleri

biz de efkâr dağıtımı yapıyoruz her akşam

kirli bir dip

içtiğimiz ve sevdiğimiz

kirli bir dip hepsi hepsi

ÖZLEM

Cüneyt TAŞBAŞI

– esra'ya –

özlem

dudaklarımın aradığı gülümsemen

ve tüm göllerden yükselen görüntünse

özlem

karların eriyiş coşkusu

ve dağ sularının doğuş güzelliğiye

tüm itirafları silen saflığında

seni çok özledim

ŞEFİK MODAN'A AĞIT

İsmail BEYDEMİR

Gene bir fire verdik, ŞEFİK MODAN ölünce,
Sağ olmanın anlamı, değmiyor bir öğünce.

Her dostun gidişyle, gözyaşımız akacak,
Korkarım ki adımız, ağıtçıya çıkacak.

Ölen bizden ayrılır, biz ayrılmayız O'ndan,
Biliyoruz; hiç kimse, kaçamaz ki bu sondan.

Gene de mantık dışı, bir acı sarar bizi,
Bir-iki de değil ki, sayısız dizi dizi.

ŞEFİK gardaşımızı, yitirdik son olarak,
O'nu da biçip gitti, ecel denilen orak.

HİLMİ'ye teselliydi, acımız iki oldu,
Ölesi ölüm gelip, bu kez de onu buldu.

ZEKİ'yi uğurlarken, ona öyle söylemiş,
Sevdalıydı AĞIN'a, güzün gelirim demiş.

Cevizi ters çarparak, HOZAKPUR'a atmıştı,
Hiyarı ters sulayıp, ecüre çıkartmıştı.

Ameliyat olunca, sevindik bitti diye,
Kahrolası hastalık, bitirdi yiye yiye.

Bahçede narlar kurur, gelip onları sula,
Ayşe ablayı da al, hemencecik çık yola.

Özledik güleç yüzün, o tatlı gülüşünü,
Gerçeğinden vazgeçtik, göremeyiz düşünü.

Haydi güle güle git, rahmetlerde yatasın,
CEMİL AMCA'yı görüp, kaygıların atasın.

HİLMİ'ye selâm söyle, VAHDİ'yi de göresin,
İSMAIL'den HAYRİ'ye bolca haber veresin.

24 Temmuz 1996 AĞIN

ADNAN BİNYAZAR'LA SÖYLEŞİ

İsmail BEYDEMİR

1. Kendinizi kendi dilinizle tanıtır mısınız?

1. Ağın'da yetişen herkes gibi, duyarlıklı, hatır gönül gözetken biriyim. Son yıllarda çevremi bana özgü bakışlarla gördüğüm yolunda kanılara varıyorum. Bu bende başkalık yaratmıyor; tam tersine, çevremle bütünleşiyorum. Gördüğüm yerleri, tanıdığım kişileri kendi dünyamda yeniden var ettiğimi düşünüyorum. Bu bağlamda, kişinin var olan kişiliğiyle, kendi dünyamızda yarattığımız kişiliği arasında dengeler oluştuğunu, çelişkilerin belirdiğini daha iyi anlamaya başladım.

En zor iş, kişinin kendini tanıtmaya çalışmasıdır. Ben bu işe girerken, görüyorsunuz; soyutlamalardan, kendi çemberimden kurtulamıyorum. Öyleyse, kendi dünyası içinde devinmeye çalışan kullardan biri sayın beni de, ben de kendimi tanıtmaya gibi, olmayacak bir "cobulama"dan kurtulayım.

2. Edebiyatla ilişkiniz nasıl başladı?

2. Çok küçük yaşlarımda, yanık ezgiler ağılatırdı beni. Bu, çocuk ağılamalarından çok başka bir şeydi. Ezgiler, sözler içime işliyordu. Okuduklarım da bende bu etkiyi yarattı. Duyumsamam yoğunlaştıkça okumaya verdim kendimi. Köy Enstitüsünde, ışıklar erken sönerdi. Yatağıma girer, elimdeki feneri sayfaların üzerine tutardım. Shakespeare'leri, Molière'leri böyle okudum. Her gün bir

kitap bitirdiğim oluyordu. Anlıyordum ki, insanın bedensel kişiliğinin ötesindeki kişilik okumayla gerçekleşiyordu. Kitap, parçalanmış kişiliğimizi yok olmaktan kurtarıyordu. Parçalar bir araya gelince, insanın derinliğindeki özgüven, onun kaçınılmaz yaşam dayanağına dönüşüyordu. Edebiyatın var oluş nedeni budur işte: Hem kendi kişiliğinizden beslenen özgüveni bulursunuz, hem başkalarının kişiliklerinin kapısı aralanır size. Örneğin, kitapların dünyasına sığınmak, kişilikler dünyasında yeni bir kişilik arayışından başka nasıl açıklanabilir? Ben, her yazınsal metinle, aynı zamanda kendi yarattığım bir dünyanın ışık yayan kapılarıyla karşılaşıyorum.

Benim edebiyatla ilişkilerimin boyutu bu. Görüyorsunuz, bu da soyutlamalardan uzaklaştırmıyor kişiyi. Edebiyat duyarlıkların, düşüncelerin çatışma alanıdır. Beni edebiyata, iç dünyamdaki duyarlık çatışmaları yöneltmiştir.

3. İlk yazıyı ne zaman yazdınız; ne zaman, nerede yayımlandı?

3. İlk yazılarım, 1951'lerde Diyarbakır'da çıkan **Kara Amid** dergisinde yayımlanmıştır. Öyle ki, ben o dergide, (cesaretim şimdi beni şaşırtıyor!) Mevlânâ üzerine denemeler yazıyordum. O yazılarımla, o zamanın Diyarbakır'ında küçük bir şöhret bile olmuşum. Çocukluk döneminin heveslerini yansıtan bu

yazılardan sonra Türkiye'de yaygın dergilerde yazmam 1960'ları buldu. İlk yazım **Varlık**'ta 1960 yılının 15 eylülünde yayımlandı. Aynı zamanda önemli bir antolojide yer almam da bu tarihte gerçekleşti. Antolojiye resmimi de bastılar.

4. Türk ve yabancı yazarlardan en çok hangilerini beğeniyorsunuz?

4. Ben bir yazarı beğenmenin doğruluğuna inanmam. Beğeni görece bir iştir. Önemli olan, bir yazarın dünyasına girebilmektir. Bilirsiniz, kimileri, beğendikleriyle küçülürler. Derler ya, arkadaşını söyle, senin kim olduğunu diyeyim! Kitaplara yönelik beğeni de yanılgılara sürükler kişiyi. Örneğin, bir şiirde kişinin özlem duyduğu bir yerin adı geçiyorsa, okuyan onu salt o sözcük için beğenir. Bu bağlamda, ortada sanat ürünü yoktur, kişinin yönelimi söz konusudur. Oysa, bir sanat ürününün dünyasına girmek ayrı bir güç gerektirir. Gene de, soru gerektirdiği için bir iki yazar üzerinde durmam iyi olacak diye düşünüyorum.

Ben her yıl, nerdeyse sektirmeden, **Don Quijote**'yi okurum. Dinlerin kitabı ne ise, edebiyatın kitabı da Cervantes'in bu olağanüstü gerçeklikteki yaratısıdır. **Robinson Cruose**'yi, Shakespeare'in **Hamlet**'ini de aynı coşkuyla okurum. Son bir yıldır Wirginia Woolf'u elimden bırakamıyorum. Bizden de Yaşar Kemal'e aynı okuma tutkusuyla bağlıyım. Dünyasına girmeyi başardığım hiçbir yazarı elimden bırakmam. Örneğin Adalet Ağaoğlu'nun, yazdığı hiçbir satırı

kaçırmamışımıdır. Ağaoğlu, edebiyata, yani yaratıya inandırır kişiyi. Bu genellemelere bağlanmak da yanıltıcı olur. Birden, kendinizi hiç tanınmayan bir yazarın dünyasında bile bulabilirsiniz.

5. Ağın'la ilgili duygularınızı kısaca anlatır mısınız?

5. Ağın her Ağınlı'yı duygulandırır. Kimsenin duygusu öbüründen aşağı değildir; kuşkusuz, eşit de değildir. Ben dünyanın birçok yerini görme şansını yaşadım. Ama hiçbir yerde Ağın'ın yeşiliyle karşılaşmadım. Sevecenliğimiz de çok başka. Nerde bulunursam bulunayım, içimde her zaman Ağın'da olma duygusu uç verir. Bizim horozumuzun başka tonda öttüğünü de ekleyeyim buna.

Benim çalışma alanlarımdan biri de **Dede Korkut**. Ağın'ın dil kültüründen yoksun bulunsaydım, **Dede Korkut**'un dili üzerinde yetkinlikle çalışamazdım. Yüzyıllar ötesine giden dil varlığıyla, nenem, benim kaynağım olmuştur. Size zaman zaman söylediğim gibi, Ağın kültürünün bellekte kalan izlerinin kesinlikle yazıya dökülmesi gerekir. Son elli yıl içinde nice yaşlılar nelerle gittiler son yataklarına!... Ağınlı'nın dilinde bin yılların dilsel zenginliği gizlidir. Dönüp dolaştık, duyguların kültürüne geldik. Sanırım, Ağın'a duygu gözüyle bakmanın zamanı gerilerde kaldı; şimdi, Ağın'ı bir kültürel varlık olarak irdelemenin zamanıdır. Ağın'a duyduğumuz sevgiyi emeğe dönüştürmeyi bilmeliyiz. Ancak o zaman Ağınlı, Ağınlı'lığını yaşar.

6. Ağın dergisi hakkında görüşlerinizi söyler misiniz?

6. **Ulusal Kültür, Çeviri** gibi kültür ve yazın dergilerinin sorumlu yönetmenliğini yapmış bir kişi olarak, dergi çıkarmanın çok emek isteyen bir iş olduğunu biliyorum. Dergiyi yöneten arkadaşların üstün yeteneklerini, yalnızca ben değil, hepimiz biliyoruz. Buna karşın, dergide yer almaması gereken çok yazıyla, özellikle şiirle karşılaşyoruz. Düzeysiz yazı, derginin kültürel kimliğini zedeler. Hele, düzeysiz şiir, duyarlıkların baş düşmanıdır. Düzeysiz şiir yayımlanacağına, şairlerin iyi şiirlerinin dergiye aktarılması daha yararlı olur bence. Bir de, gençlerin bu yolda özendirilmesi de önemli. Yazınla (edebiyatla) ilgili çok genç var. Bir yolu bulunup bu gençlerin dergiye yaklaştırılması yararlı olur.

Sayfa dolduran yazılarla, uydurma uyaklarla oluşturulan şiirlerle çıkacağına, derginin bültene dönüştürülmesi daha yararlı olur. Ağın'ın Ağın'dan haberli olmasını çok önemseydiğimi özellikle belirtmeliyim.

Bu yargılarımla, dergide iyi yazı yok, iyi şiir yok demek istemiyorum. Coşkuyla okuduğum yazılar, şiirler oldu. Ama, dergide yazısal düzeyin önemini vurgulamaktan da uzak duramıyorum. Yazı kurulunun ad sıralamasından öte görevlerinin olduğunu anımsatmakla ileri gitmiş olur muyum?

7. Yayımlanmış kaç kitabınız var?

7. Okul kitaplarını da katarsanız otuzu bulur. Birkaçının adları şöyle: **Yazmak**

Sanatı, Toplum ve Edebiyat, Âşık Veysel, Dede Korkut (5. Baskı), **Ağıt Toplumu** (2. Baskı), **Halk Anlatıları, Elif ile Mahmut** (2. Baskı), **15 Türk Masalı** (2. Baskı), **Yazın ve Bilim Dilimiz...**

8. Yayına hazırladığınız kitabınız var mı?

8. Şu sıralar **Okuma Alanları ve Türk Dilinde 50 Ünlü Yapıt** üzerinde çalışıyorum. Bu arada, yaşamımdan izlenimler taşıyan bir anlatı yazmayı da tasarlamaktayım.

9. Avrupa ve Türkiye'de, yazar ve edebiyata karşı toplumsal görüşü oranlar mısınız?

9. Belki "toplumsal görüş"ten değil de "toplumsal ilgi"den söz edilebilir. Avrupa'da toplumsal ilgi bile söz konusu değildir. Olsa olsa, kişinin birey olarak yazarla bağlantısı üzerinde dırulabilir. Bu bağlamda birey öylesine güçlüdür ki, medya'nın etkisi bile göreceleşir. Bizde ise, politikada olduğu gibi, bireysel direnişten çok toplumsal sürüklenme öne çıkıyor. Birey belleği toplumsal bilince dönüşmedikçe bu böyle gidecektir. Bireysel bilinç toplumsal tepkiyi oluşturuyor. Biz ise tepkisiz bir toplumuz. İnsan varlığını hiçe sayan nice uygulamalar karşısında boyun eğiyoruz. Tepkisi bir anda vahşete dönüşen bir toplumda uygarlıktan söz edilebilir mi bilemiyorum. Her alanda, işveren işçinin, yönetici yönettiğinin, paralı parasızın canını almaya çalışıyor. Oysa, uygarlık, kimsenin kimse karşısında egemen olmaması gerçeğine dayanır. Bu da, yeryüzünde tek kalsa bile,

kişinin kendini bozmamasıyla ilgili bir olgudur. Bir toplumda en küçük bir çıkar, kişiyi toplumuna yabancılaştırıyorsa, o toplumda "toplumsal görüş" yönsüzleşir.

10. Edebiyatın, toplumsal yargı ve oluşumu üzerindeki etkisi nedir?

10. Bundan önceki sorunuzu yanıtlarken bu konuya genel boyutlarıyla değindiğimi sanıyorum. Ancak, yine de bir noktayı vurgulamak gerektiği kanısındayım. Kuşkusuz, edebiyatın toplumsal işlevi tartışılmaz. Ne var ki edebiyatın toplumsal bir yargı yaratacağına inanmıyorum ben. Edebiyat, sanatsal yaratı ile birey arasında bağlantı kurmanın aracıdır. Okuma, bireysel bir edimdir. Bir resimden herkes aynı şeyi anlayamayacağı gibi, edebiyat ürününden de aynı şeyi anlamaz. Kişi, duyarlılığına, algılama gücüne göre, gördüklerini ya da anlatılanları kavrar. Ama siz, "toplumsal yargı" kavramıyla, edebiyattan geçmiş kişilerin bilinçliliğinden söz etmek istiyorsanız; kuşkusuz, bu, edebiyatın ayrı bir boyutudur. Okuyan, düşünen toplumlarda doğal olarak kamu vicdanı da gelişiyor. Kamu vicdanı, birey olmayı başarmış kişilerden oluşan toplumların varabileceği düşünsel bir aşamadır. Goethe, onun için, "insanoğlunun benliğinin en derininde yatan ve kimsenin başkasına girme izni vermeyeceği" bir '**iş kale**'den söz eder. Bir yazımda da belirttiğim gibi, Erasmus'un, "Atlar at olarak doğar, insan insan olarak doğmaz; oluşturulur," sözünde geçen '**oluşturulma**'nın ana rahmidir bu iş kale. Edebiyat, bu iş kaleyi besler,

sağlamlaştırır. Kendini düşünce ve duyguyla oluşturmuş kişilerin sağlamlığı buradan gelir. Edebiyatın, duyguları ve düşünceleri geliştiren yazısal bir serüven olduğunu yinelemeye bile gerek yok.

11. Tam yetkili bir kişi olsaydınız, önem sırasına göre Türkiye'de öncelikle hangi işleri yapardınız?

11. Bu soruya soğukkanlılıkla yanıt vermek zor. Böyle bir soru bende öfke yaratıyor. Soruyla karşılaşınca, gözlerimin önüne yaşama doymadan ölmüş bebeler geliyor, toplumsal dengesizliğin yarattığı emekçiler geliyor, ürettiğine el konan köylüler geliyor... Bu toplumsal yaraları saracak yiğit nerde! Türk insanı hep bu yiğit (!) kurtarıcıyı arıyor. İlhan Selçuk nasıl öfkelenmiş olmalı ki, yazılarının birine "Kurtarıcıdan Kurtulmak" başlığını koymuştu. Ben de yıllardır, kurtarıcı beklemenin saçmalığını iyice kavradığım için, küçük çapta da olsa öncelikle kendimizin bir şeylere koyulması gerektiğini savunurum. Bu inançla, ilk yapacağım iş, Türkçe olmayan bütün tabelaları ortadan kaldırmak olurdu. Toplum, yabancı adlardan çok bu adlar karşısında kişilik ve onur yitimine uğrayan insanların acınası durumlarını artık anlamalıdır. Bir '**marka**'ya sahip olma yolunda her şeyini yitirmeyi göze alanlar bende tiksinti yaratıyor. Yurtdışında yaşayanlar, insanı insanlığından eden bu eziklik duygusunu onur sayan çok saklabanla karşılaşırlar.

Ben bu gücümle tabelaları kaldırabilirsem, **güçlüler**, isterlerse neler yapmazlar!...

ARİF SAMİ'Yİ ZİYARET

Dr. Galip UZUNCA

Baharın çiçekleri bin bir zevkle açarken

Kırlara bayırlara rayihalar saçarken

O şen şakrak yavrular cıvıl cıvıl coşarken

Tevazu dergâhında neden böyle yalnızsın.

Elbet gönlün gün gelip yine dilşad olacak

Can dostların seninle yine irşad olacak

Renkli bestelerinle gönüller şad olacak

Tevazu dergâhında neden böyle yalnızsın.

Geceler daim olmaz, elbet sabah olacak

Gönüller yine senin o nurunla dolacak

İlahi nağmelerin bil ki baki kalacak

Tevazu dergâhında neden böyle yalnızsın.

Aşk-ı hak ile dostlar menziline giderken

Arif Sami'yi tekrar o meşklerde beklerken

Gönülden sevgilerle mutlu günler dilerken

Tevazu dergâhında neden halâ yalnızsın.

ER "GÖNÜL"LERE !

Şeref Bedri ERDEM

Seni mi düşünüyüm, kendimi mi?

Sokak sokak gönül dolu; kimi erkişi, kimisi dişi.

Çoğu ben! Bencileyin, benim gibi... Yaşı yetmişlerde eli boş! Çocukları, torunları çepeçevre; her yaşta, her durumda, çoğu hiç! Hiçliğinden habersiz. Bir yanlış oluşumun eseri, bir yanlış eğitim ki, eğitimsizlik gibi.

Eğitim, insanın eğilmişliği olmalı. Dimdik, odun gibi olmak, eğitim görmemişliktir. Kendini herşey sanmak, herşeyden habersizlik... Kendini birşey sanmak, birşey olmamışlıktır.

Geleceğin keşmekeşi çocuklarımızdır. Nasıl biz bugünün keşmekeşiysek. Hırslılardan medet ummakta, insafsızların insafına sığınmakta, zavallılıkları alkışlamaktayız.

Zavallı ana-babalarımız...

Kimi yanlış yorumlanmış cennetleri umarak, kimi yanlış anlaşılmış cehennem korkusu, kimi cennetten cehennemden habersiz, bir yığın günah ile göçmüşler.

Şimdi biz; geçmişimize mi acısak, halimize mi yansak, geleceğimizden mi korksak?

Hal'im bu, durum böyle, haydi söyle, Ergönül söyle!...

Sen varsın, senin gibiler var. Tuzun kuru senin, sizin tuzunuz kuru.

Siz gönül adamları!

Herkesin acısını yüreğinize basar, acısız yaşarsınız. Dünya avucunuzda sizin.

Elinizde bir lokma, bir sofraya dönüşür.

Önce birisiyle, sonra birçoklarıyla bölüşür, habire bölüşürsünüz.

Lokmasını bölüşen, ümidini paylaşan, paylaşmanın bereketine ulaşan siz!

Siz, niye ben zavallı gibi olasınız?

Niye benim gibi neyi, nasıl söyleyeceğinizi şaşasınız!

Bir şiir; bazen bir sayfa, bazen bir kıt'a, bazen bir mısra...

Her şeyi bir mısrada söyler, çıkarsınız.

Birgün bir sofrada karşınıza bir Nihat çıkar. Sevimli, sıcak, nazik...

Bir doktor çıkar ki Vâkıf'tır. Vukufu ruh üstüne, kendi ruhundan habersiz.

Gençler oturur çevrenizde, bu ne güzel yüzler ya Rabbim, bu ne terbiye?

Biri bu oturanlardan;

Turan! Beyninden ışık fişkıran.

Biri çıkıp sofranızda gaf yapsa da,

Bazen rakı az gelip herkes sakiye baksa da,

Bazen çok gelip göz yuvadan, söz zıvanadan çıksa da,

Sizinle bir akşam; çağ gibi, devir gibi,

Sizinle bir akşam, bir ömür gibi...

1 Temmuz 1996/ANKARA

SICAK RÜZGÂRLAR ÜLKESİ

*Tangör ERTAŞ**

Al götür beni, sıcak rüzgârlar ülkesine,

Ve bir kartalın kanatları gibi saran

kollarının arasında

zamanın durduğu yere.

Zaman dursun,

Biz doğalım orada yeniden,

İki ulu çınar olalım,

Kartallar uçsun üstümüzden.

Cıvı cıvı, yaşam dolu,

Gölgesinde aşk türküleri söylesin tüm insanlar,

Hiç ayrılmamacasına;

Birbirlerine sarılarak.

Sen yeter ki götür beni oraya

Kanatlarına alarak,

Hiç usanmadan

Sıcak rüzgârlar ülkesine.

* Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası (CSO) İkinci keman grup şef yardımcısı.

Bilkent Üniversitesi Doktora öğrencisi (Müzik)

ODTÜ Öğretim Görevlisi (Güzel Sanatlar ve Müzik Bölümü)

AĞIN ORTAOKULU NASIL AÇILDI?

Hilmi Ziya APAK

1942-1950 yılları arasında İzmir Karşıyaka'da Lise Müdürü, Halkevi Başkanı, Karşıyaka Spor Kulübü (KSK) Başkanı, İzmir Öğretmenler Birliği Başkanı görevleri üzerimde idi. O yıllarda İzmir'de vali olan Şefik SOYER; büyük eğitmen, hepimize örnek çalışmaları ve dürüstlüğüyle ün yapmış olan Reşat TARDU da Milli Eğitim Müdürü idi. Değişik eğitim görevlerim dolayısıyla bu iki zatla sık sık temas eder, konuşur, hizmet ettiğim müesseselerin gelişmeleri hakkında düşündüklerimi söyler, yardımlarını da rica ederdim. Bu isteklerim vesilesiyle o yıllarda çok olumlu sonuçlar aldığımı memnuniyetle hatırlıyorum. Gene o yıllarda Sayın Reşat TARDU ile bir konuşmamızda; Ağın'lı olduğumu, Ağın'ın Milli Eğitimdeki yerinin belki de 100 yıl öncesine kadar bir geçmişi olduğunu söylemiştim; 1880 yılında Ağın'da (şimdi Müderris Hüseyin Efendi Mahallesi adı verilmiş olan) Müderris Hüseyin Hüsnü Efendi'nin İstanbul'da Saray üzerindeki olumlu etkileri sonucunda, onun himmetiyle bir medrese yaptırılmış, başına da Müderris Hüseyin Hüsnü Efendi Baş Müderris olarak atanmış.

Çocukluğumda bu medresede 18 odanın bulunduğunu, bu odaların herbirinde 4-5 molların barınarak okuduklarını hatırlıyorum. Medresenin içinde şadırvanı, öğrencilerin ihtiyaçlarına yetecek kadar yüznumaraları, yeterli sayıda dersaneleri olduğunu da görmüştüm. Gene memleketim olan Ağın'da XIX. yüzyılın son on yılında Rüştîye Okulu'nun (bugünkü ortaokullara denk) açıldığı tarihen sabittir. Daha sonra Kız Okulu dahi Ağın'da öğretim vermiştir.

Cumhuriyet döneminde ise Ağın'da yalnız bir ilkokul açılabilmiş, bunların mezunları -eğer babaları okul bulunan bir yerde çalışıyorlarsa oralarda- güçbela orta öğrenimlerini sürdürebilmişlerdir. Maalesef bunların büyük çoğunluğu ilkokuldan sonra okuyamamıştır. Bu konuda Sayın Reşat TARDU ile muhtelif zamanlarda dertleştiğimiz için (eğitimin çeşitli kademelerinde daha üst vazifelerde bulunduktan sonra 1950 yıllarından itibaren Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşarı olmuştur.) ve Reşat TARDU'nun sonsuz vatanseverliğini çok iyi bildiğim için Müsteşar iken Ankara'ya giderek kendisiyle görüşmüş, eski konuşmalarımızı hatırlatarak Ağın'da bir ortaokulun açılması hususunda kıymetli yardımlarını rica etmiştim. Hatırlıyorum, Manisa'nın bugün herbiri bir vilayetten daha büyük ve zengin birçok ilçesinde ortaokul yok iken, henüz ilçe bile olmayan Ağın'da bir ortaokul açılmasının yöneticiler açısından da savunulmasının kolay olmadığını bildiğim için, sağlam bir gerekçe oluşturacağı inancıyla kendilerine Ağın'ın çok seneler önce Milli Eğitim alanındaki durumunu anlatarak yardımlarını rica etmiştim. Bu konuşmalardan sonra benim Ağın'a gidebileceğimi, orada okul binası hazırlayacağımı, ilk aşamada kullanılacak sıra, tahta vb. araçları da temin edebileceğimizi, daha sonra sağlayacağımız arsada da yeni bir bina yapılabileceğini arz ederek, söylediklerimin yapıldığını bir müfettiş vasıtasıyla teftiş edebileceklerini ve ondan sonra da uygun görürlerse okulun açılabilceğini ilave ederek yanlarından ayrıldım. Hakikaten konuştuğumuz gibi ben Ağın'a gittikten sonra, Milli Eğitim Bakanlığı müfettişlerinden Mesut Bey

gönderildi. Ben de Ağın'da iken rahmetli ilkökul öğretmenim Necip SOYLU ve sınıf arkadaşım değerli eğitimci Sadettin SOYLU'nun evlerini 60 lira kira ödenmek üzere ve bu kiranın ödenmesini her yönden taahhüt ettiğimi beyan ederek binayı kiraladık. Ağın, Andiri, Vahşen'in ortayeri olan ve Necip SOYLU'ların evlerine de yakın, harmanlar mevkiini de gelecekte yapılacak okul için arsa olarak ayırdık.

Okulun açılması hususunda Ağın'da bir dernek kurulmuş, bu derneğin başında da çok sevdiğim ve saydığım değerli eğitimci Hasip BAYTAŞ ve Mustafa OGUZ beyler bulunmaktaydılar. Onların da yardımlarıyla, Halk Odasından kalan birtakım araçları aldık, marangozların ellerinden geçirildikten sonra kullanılır bir hale gelen bu araçlara ilaveten, Elazığ'a giderek oradan da bazı araçları sağladıktan sonra, Bakanlık müfettişi Mesut Bey'in teftişine hazır hale getirdik. Mesut Bey'in "uygun" raporu ve Sayın Reşat TARDU'nun büyük himmet ve ilgisi ile o öğretim yılı okul çalışmaya başladı. Hatta

okul müdürlüğü için Sadettin SOYLU ile şu anda ismi liseye verilmiş olan İbrahim UÇKUNKAYA'dan birinin atanmasının uygun olacağı ricasında da bulundum. İbrahim UÇKUNKAYA atanarak, ilk müdür sıfatıyla görevine başladı. O günkü koşullarda Reşat TARDU'nun Ağın Ortaokulu'nun açılmasında gösterdiği büyük ilgi, cesaret ve sorumluluk duygusunun minnettarlığını daima içimde yaşıyorum ve bugün lise olan bu ortaokulun içerisinde bir resminin dahi asılı olmamasından büyük azap duyduğumu da belirtmek istiyorum. Verdiğim bu bilgileri okuyacak olan Ağın Lisesi'nin yöneticilerinin uygulanacağı inancındayım. O büyük eğitimcinin anısının, o kutsal yuvada yaşatılmasını candan diliyorum...

(Not: Hatta okul açıldıktan sonra Sayın Reşat TARDU'ya teşekkür telgrafi çekmiştim. Telgrafi daktilo eden de şu anda emekli Halk Eğitim Merkezi şefi olan Sayın Hasan ÖGÜNÇ'tür).

Kültürün yozlaştırılmaya çalışıldığı,

Sanatın içine tükürüldüğü,

bir dönemde:

AĞIN DÜŞÜN ve SANAT DERGİSİ

Atatürk ilke ve devrimlerinin, Laikliğin, Cumhuriyetimizin savunuculuğunu üstlenen taze bir fidan iken, şimdi meyve veren bir ağaç olmuştur.

Dergi abone ücretlerimizi zamanında ödeyerek, bu ağacın kurummasına, yok olmasına meydan vermeyelim.

AĞIN

VE BEN

Savaş BEYDEMİR

ve ben
bilmediğim kentin
bilmediğim sokaklarında
ve
bilmem ne vaktinde
bir gününün
türkülerimi söyledim
şu bildiğim türkülerimi
yüreğim eşlik etti
türkülere
ve bilmediğim kentin
bir bilmediğim gününde
bildiğim tek şeydi türkülerim
ve ben
yalnızlığından gayrısı olmayan ben
birlikteyiz
ben ve türkülerim

– 1987 –

ANKARA'DA İLK AĞINLI'LAR

Seyfi BEŞE

Ağın'lılardan Ankara'ya, İstanbul'dan ilk gelenler Defterdarlığa Salim Bey, Sayıştay Üyeliğine Şükrü Bey (DUNA) ve Mehmet Nuri GENÇOSMANOĞLU ile Devlet Demiryollarına Vehbi ÇOKER'di.

Fakat onlardan daha önce, Milli Savunma Bakanlığı'nda çalışan, Dursun Çavuş'un ağabeyi Yahya dayı gelmiş. Yahya dayı, Milli Savunma Bakanlığı'nda (Harbiye Nezareti) odacıdır. Evrak postacılığı yapar. Evrak kime verilecekse ona verir, bir başkasına vermesi mümkün değildir. Okur - yazarlığı da yoktur. Bu özelliğinden ötürü, en gizli evrakları dahi bununla açık olarak gönderirlermiş. Harbiye Nezareti Ankara'ya taşınınca, Yahya dayıyı da beraberlerinde getirmişler. 1940'lı yıllarda aynı Bakanlığın Sağlık Dairesindeydi. Bir gün işinde ise, üç gün evinde hasta yatardı. İki kadeh içer, eli kulağı atardı. Tek merakı hasta yatağında "Tombala" oynamaktı. Kendisine çıktığı zaman da çok üzülürdü. Balâ'lı bir adam evinden bir oda vermişti, orada otururdu.

O günkü Ankara, yirmibin nüfuslu, küçük bir kasaba görünümündeydi. Ankara'nın o zamanki yerlilerinden bir köylü, tarlasının etrafını kerpiçe çevirerek kendisi için bir ev, bir de misafirleri için yaptırmıştı. Bu iki evin, ahır, samanlık, ağıl, kümes ve odunluk gibi bölümleri de bulunuyordu. Cumhuriyet ilan edilince, hayvanların kent içerisinde barındırılması yasaklanmış. Bunun üzerine ev sahibi, hayvanlar için yaptırdığı bu yerleri tadilatla oda şekline dönüştürmüştü. Kendisine yaptırdığı evi Şeref HOCAOĞLU'na, misafirleri için yaptırdığı evi Hasan HOCAOĞLU'na, daha sonra oda şekline dönüştürdüğü yerleri de Abdullah AKSOY, Salim DAYIOĞLU, Hasan ONBAŞI'nın oğlu Kadir ile Karamahmetgil'in Nuri'ye kiraya vermişti. Bu ev, Ankara'nın Ulucanlar semtindeydi. O evin hemen yakınında Mahmut BAYTAŞ, on metre ileride Şakir

KORKMAZ, onun yanbaşımda Aşık Ahmet ve Devlet Demiryolları Sağlık Memuru Ahmet, biraz daha ileride Cevat ONAY ile Ahmet GENÇOSMAN oturmaktaydı. O yıllarda gelen Mustafa BERİKMAN ve Rıza YAŞAR da aynı evde kalıyorlardı.

Diğer hemşehriler de küçük Ankara'nın yakın semtlerine serpilmiş durumdaydı. Evi olan tek kişi vardı. M. Nuri GENÇOSMANOĞLU. O'da İsmet Paşa mahallesinde oturuyordu.

Her akşam, Ağın'lıların toplu halde oturdukları Şeref-Hasan HOCAOĞLU gurubunun olduğu bahçede toplanılırdı. Bahçenin ortasında bir masa, masanın üst kısmına asılı bir ampül... Herkes masanın etrafına toplanır, geç vakitlere kadar sohbet sürerdi. Yahya dayı ile Ahçıbaşgil'in Nuri Efendi de bu sohbet masasının has adamları idi.

Ben de heimen hemen her akşam bu masanın misafiriydim. Her gün değişik bir konuda sohbet edilirdi. Söz sırası Salim DAYIOĞLU'na geldiğinde, O konuşmak istemezdi. Burnu ile bir ahenk tutturur ve ödül almak üzere avucunu açardı. Ben de bu ahengin ödülü olarak, avucuna bir leblebi tanesi veya kuru üzüm koyarak avucunu kapardım. Avucunu yavaş yavaş açmaya başlayınca herkes merakla bakardı. Salim, "Hi..." eder, iş biterdi.

Milli Savunma Bakanlığı, ücretleri her ayın 27. günü verirdi. Bir aylığımız da yeni çıkan sarı renkli 10'ar paradan verilmişti. Akşam, masa etrafındaki sohbet esnasında, söz sırası Salim'e gelmiş ve Salim, yine bir ahenk tutturarak, ödül için avucunu açmıştı. Ben yeni çıkan madeni sarı 10 paralardan birini koyup, avucunu kapardım. O, yine yavaş yavaş avucunu açtı. Herkes dikkatle bakıyordu. Bir de ne görsünler... bir sarı altın. Masada oturanlar elinden almak için ileri atılınca, altın yere düştü. Yerler toprak olduğu için beraberce tam

yarım saat altın arandı. O akşamın eğlencesi daha bir değişik olmuştu. O günlerde Ağın'lıların büyük bir bölümü çok küçük odalarda veya evlerde oturlardı. Ağın Derneği, büyük bir ahenk içinde her iki bayramda da, bayramlaşmayı sağlardı. Nişanlar, düğünler hep burada yapılırdı. Ölüm halinde gelmeyen olmazdı. Bu guruba pek girmeyen Defterdar bile, anasının ölümünde Ağın'lıların gösterdiği ilgi üzerine, bu topluluğun en sadık bir üyesi olmuştu.

Yaşam koşullarının bir derece ilerlemesi sonucu, M. Nuri İLTER, M. Nedim GENÇOSMANOĞLU ve bacanağı Cemil, bir apartman dairesi tutmuşlardı. Bugün artık Ağın'lı bir ev sahibidir.

Ev denilince o günlere ait bir anımı daha nakledeyim. Bir metre en ve boyunda olan ahırdan bozma odasını iltimasla Salim DAYIOĞLU'na kiraya veren bir kadın, Salim dayının eşi Zekiye bacıyı sürekli ağlatıyormuş. "Gali size çok misafir geliyor, evi aşındırıyorlar. Gelmesinler." veya "Kirayı artırın" diye. Bir defasında suçüstü yakaladım. Zekiye bacıya emir verir gibi, "Bana bak Zekiye bacı, devlet savaşa girmeye karar verdi. Bu evi hemen terk edin. Bu mahalleye düşecek bir bomba, hepinizi öldürmeye yeter de artar bile..." dedim. Bunu duyan kısa boylu ev sahibi, hemen gidip evi satılığa çıkardı. Satamadı ama, Zekiye bacı da bu tehditlerden kurtulmuştu.

Bugün bu sıkıntılar artık pek yok, fakat o günkü samimi hava da maalesef şimdi yok.

**

Ağın, o günkü yaşayış bakımından aranacak bir yer değildi. Fakat bizleri birbirimize bağlayan manevi bağlardı. Onu kaybetmediğimiz sürece daha da iyi olacağız. Eski Ağın'da elektrik yok, yol yok, oturacak doğru dürüst ev bile yoktu. Kış aylarında her taraf karla kapanır, üç dört ay en yakın köylerle bile ilişkimiz kesilirdi. Beş kilometre uzakta olan Pağnik köyünden, bir çuval samanı üç kişi, dört saatte ancak getirebilirdik. Elazığ'daki okula ancak iki günde gidebilirdik. Yolun yarı yerinde bir han vardı. Soğuk kış

günlerinde bir odasına 5-6 kişi sığınırdık. Yanımızda hayvanlarımız, soba yok, ateş yok, yatak yok, sabaha kadar donardık. Yolun bazı kesimlerinde kar yağar, yağmur yağar, bazı yerleri diz boyu çamurdur. Bazı yerleri kurumuş, taş gibi olmuş çamurdur. Ayağımızda yarım bir pabuç, altı delinmiş. Bazımızın çorabı da yoktur. Bu yoldaki yiyeceğimiz yalnızca yavan ekmek ile üzündür.

Okulda Cumartesi-Pazar çarşıya çıkmazdık. Çay 1 kuruştı, o da olmadığı için okulda kalırdık. Ama yine de hep birbirimizi arar ve bulurduk. Şimdi bu maddi sıkıntılar nerdeyse ortadan kalktı. Ama bu kez de birbirimizi kaybettik. Meğer bu sıkıntı, para sıkıntısından daha kötü imiş. Bu özleme duygusu, bütün insanlarda vardır. Bazılarında az, bazılarında çok...

Benim Samsun Lisesi'nden maddi durumu çok iyi olan bir öğrencim vardı. Görünüşte liberal, ama iç dünyası bambaşkaydı. Bunun Tarım Bakanlığı'nda 10 tane arkadaşı varmış. Birgün hepsini bir odada yalnız bulmuş ve birer birer yüzlerine tükürerek, ilave etmiş, "Ulan, siz benim arkadaşısınız. Ben sizi gelip göreceğim. Oturtmasanız da ayakta göreceğim, İster kovun, ister dövün. Ben sizi özlüyorum." Uzun lafın kısıyası, değerli hemşehrilerim ben de sizi özlüyorum, hem de çok çok özlüyorum.

**

Dünün yirmibin nüfuslu Ankara'sı, bugün beş milyona ulaşınca, Ağın'lılar olarak birbirimizi kaybettik.

1967'li yıllarda ilk kez yayın hayatına başlayan 1. Ağın Dergisi, bu dağılmayı, kopmayı büyük ölçüde önlemişti.

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği'nce, uzunca bir aradan sonra 5 yıldan beri yeniden yayımlanmakta olan "Ağın Düşün ve Sanat Dergisi", yalnız Ankara'daki değil, tüm yurttaki ve dünyanın dört bir köşesindeki Ağın'lıların gözü, kulağıdır. Dergi, bugün buna cevap verecek durumdadır. Daha da iyi olacağına kaniyim. Onu hep birlikte yaşatalım. Emegi geçenlere teşekkürler.

HÜSEYİN HÜSNÜ EFENDİ

Halit HOCAOĞLU

(Geçen Sayıdan Devam)

Babam Müderris Efendinin bu meşhur vaazını takip eden safahat, yukarki yazılarda ayrıntılı olarak belirtilmiş olduğundan, burada ayrıca bunlara tekrar değinmeyeceğim, ancak, İstanbul'dan Ağın'a gelişine ait olan safhaya bir nebze değineceğim.

Aksaraylı Hacı Ali Paşa delaletiyle Padişah'tan gerekli yardımı alan Müderris Hüseyin Efendi, ilk iş olarak İstanbul kütüphanelerinden müstakbel Medresenin kütüphanesi için elzem olan değerli kitapları toplamaya başlar. Ardından da, Hacı Ali Paşadan görmüş olduğu yakın ilgi nedeni ile Medresenin isminin "Hacı Ali Paşa" olmasını kararlaştırır ve gene Medresenin tabelasına altın yaldızlarla yazılacak olan yazı metnini manzum olarak kaleme alır. İşte bu kitabedeki yazı:

*Yaptı Sultanı zaman bendesi bu Medreseyi,
Kurenadan Ali Bey, zati mekârim meşrep
Ali Bey Medresesi namıyla yad olunur,
Madeni marifet ve mektebi irfanı edep.
Çıkdı bir dane bu meydanı sehavette bina,
Bunda tahsil olunur cümle ilim say ile hep.*

1308 (Miladi 1882)

Yukarıdaki Osmanlıca kelimelerin anlamı:

Bendesi : Yakını, kulu, kölesi.
Kurenadan : Mabeynden, Sultanın yakınlarından.
Mekarim : İkrâm sever.
Sehavet : Eli bol, cömert.
Say : Çalışmak.

Bu arada şunu da unutmadan ilave edeyim: Babamın şairlik tarafı da vardı, fakat bunlar daha ziyade ilahi, kaside ve methiye kabilinden idi. Maalesef elimde kalan

yukarki mermer kitabedekinden başkası yok. Ancak bunların bazılarını Çarikkolligilin Haticenin ikinci kocası rahmetli Kamil Efendi toplamıştı -ki bunlarla ben ilgilenemedim- ve hepsi heder olup gitmiştir. Bu manzum parçalardan aklımda kalan bir tanesinin bir kıt'asını aşağıya çıkarıyorum:

*Cenneti alada olan İrem Bağı göründü,
Dost ikliminin lalesinin çağı göründü
Envari Muhammet doğuben tuttu cihanı,
Şak'ül kamerin mucize parmağı göründü.*

Şimdi eski konumuza dönelim. Altın yaldızlı, eski harflerle yazılmış takriben 100 x 75 santimetre eb'adında olan bu mermer kitabe, o günkü nakil imkânsızlığına rağmen, bir hayvan sırtında, itina ile diğer yüklü hayvanlarla birlikte İstanbul'dan Ağın'a nakledilmiş olup, Medreselerin lağvından sonra bir kenara itilmiş ve bilahare rahmetli Nedim Ağabey ve El San'atları Eğitim Merkezi Müdürü Fahrettin Tözün'ün araştırmaları neticesinde, Hacı Mustafa Efendigilin merekte bulunmuştur. Ortalama iki asırlık bu kitabe, nihayet gene adı geçen zatların himmetleriyle, Halim usta tarafından Eğitim Merkezinin cümle kapısının sol kısmına monte edilmiştir. Bu kadirbilirliklerinden ötürü bu kimselere teşekkürlerimi burada arz ederken, kendilerine Allah razı olsun derim. Uzun yılların tahribatına direnmesine rağmen, hâlâ bazı yerlerinin altın yaldızları solmayan bu kitabe, bu ilim ve irfan yuvasından arta kalan son bir hatıradır.

Medresenin büyük ve zengin bir kütüphanesi varmış. Bu kütüphane ile ilgili olarak Nedim Ağabeyden teybe kaydettiğim

metni aşağıya aynen çıkarıyorum:
"Sadrazam Sait Paşa, Mamûratülaziz valisi bulunduğ u bir sırada, Rumi 2 Nisan 1329 tarihinde Ağ ın'a teşrif buyurmuşlardır. Bu ara Müderris Hüseyin Efendi Hazretlerinin kütüphanesini görüyor, çok beğeniyor ve fevkalade sözlerle iltifatta bulunuyor. Bu yazıyı ben eski kitapları karıştırırken bir kitabın kenarına yazılmış olarak gördüm". Medreselerin lağv ını müteakip bu kitapların bir kısm ı devletçe toplatılmış ve babamın vefat ını müteakip geriye kalanlar da ş unun bunun elinde kalmıştır. Ancak elde kalan son kitapları da Şeref ağ abeyim toplayarak Ankara'daki İlahiyat Fakültesine hibe etmiştir. Bu kitaplar, İlahiyat Fakültesi'ndeki Müderris Hüseyin Efendi Köşesindeydi, ancak son zamanlarda bu kabil köşeler kaldırılarak, birleştirilmiştir. Köşe sahiplerinin isimleri halen bir liste halinde burada bulunmaktadır.

Müderris Hüseyin Efendi 1882 tarihinde bu Medresenin müderrisliğ ini fahri olarak kabul etmiş ve otuz yıl madde düşünmeyerek bu Medresede çalışmış ve birçok talebe yetiştirmiştir. Anlayacağ ınız, o devirde Hoca'nın tezgahından geçmeyen hemen hemen hiç kimse yoktur.

Yetiştirdiğ i kimselerden olup, ömrünü Ağ ın'a vakfedenler arasında Şabapgilin Bevvap Hoca gelir. Bevvap Hoca'nın esas ismi Memet'tir. Bu zat Medresenin inşaatında çalışmış, bilahare Medresede tahsil yaptıktan sonra, Müderris Hüseyin Efendiden icazat (Diploma) almış ve Medresenin idare amirliğ i ve Hoca'nın yardımcılığ ına kadar yükselmiş, saf, temiz, her söylenene inanan kıymetli bir hemşehrimizdir. Şimdi Şeref ağ abeyimin Bevvap Hocaya ait bir anısını size anlatayım: Ermeni Sürgünü esnasında çocuklar Bevvap Hocaya sorarlar: "Hoca ş u gavurları daşlıyah mı?" Hoca cevap verir: "Daşlay ın yavriklerim daşlay ın." Ardından gene sorarlar: "Ama Hoca onlar

da insan, yazuh değ ül mi?" Hoca gene cevap verir: "Daşlamay ın yavriklerim daşlamay ın." Yazımın bu kısmında ş unu da unutmadan buraya ilave edeyim: Tahtasız Aptullah Efendi de bir müddet Medresede muallimlik yapmıştır.

Cumhuriyetin ilanıyla 1926 tarihinde medreselerin lağv ı üzerine bu bina ilkokul olarak yıllarca Ağ ın'a hizmet vermiş ve yeni ilkokulun açılmasından sonra metruk bir hale gelen bu binanın yerinde, daha modern diğ er bir tesis yükselmiştir. Müderris Efendinin oğ lu, Anayasa Mahkemesi üyesi A. Şeref Hocaog lu'nun teşebbüsleri ile kurulan Hayır Severler Derneğ i ve Ağ ın halkının da kıymetli yardımları ile yükselen bu tesis, halen Tarım Bakanlığ ına bağı lı El San'atları Eğitim Merkezi olarak görevini devam ettirmektedir.

Medrese, iç kısımlarında mürver ağaçları bulunan bir sıra tahta parmaklıklarla çevriliydi. Baharda çiçek açan bu mürverler mis gibi kokardı. Binanın sağı köşesinde büyük bir elma ağacı bulunmaktaydı. Bahçeye girince, solda cemaatin abdest almaları gayesiyle inş a edilmiş, konik çatılı, mevlanamsı ahşap bir şadırvan bulunmaktaydı. Bu şadırvanın kaç kurnalı olduğunu pek hatırlayamıyorum, ancak beş altı tane olduğunu tahmin ediyorum. Binanın dere tarafına bakan kısmında ve Sıtma arkının kenarında inş a edilmiş dört beş tane ahşap helası bulunmaktaydı. Bina içindeki odaları pek hatırlıyamıyorum, ancak burda müştemilat ı ile birlikte bir yemekhane, bir yatakhane ve kafi miktarda da dersane olduğunu tahmin ediyorum. Bina düz damlı idi, çatısı bilahare yapılmıştır.

Yazımın bu kısmında Medrese ile ilgili olarak, biri naklen, diğ eri ise, kendime ait iki hatırayı sizlere aktarmadan geçemeyeceğ im.

(Devam Edecek)

ATASÖZLERİNDEN ESİNTİLER

Ömer KAYAOĞLU

ALAN SATANDAN UMAR

Atasözü

Ağa rakısında ırgadın teri
İrgat bilemiyor daha beteri
Kim kimden umacak bakalım şimdi
Birisi satıcı, biri müşteri

BANA DOKUNMAYAN YILAN BİN YAŞASIN

Atasözü

Ataları aklayalım da yine
Nasıl dinsic bu kuşkunun öfkesi
Karışmışsa çeyizimin içine
Ak örtülerdeki pire lekesi

DAYAK CENNETTEN ÇIKMADIR

Atasözü

Bir güçsüz kulunum sezgisi yarım
Yine de her isteğine uyarım
Dayağı Cennet'te üretmiş isen
Orada işim ne ey ulu Tanrım

ETİ SENİN KEMİĞİ BENİM

Atasözü

Neler düşünüyor bak bizim ahabap
Yapmaya çocuğu bir baltaya sap
Benzetmeye dilim varmıyor ama
Pazarlığa durmuş köpekle kasap

DEVLETİN MALI DENİZ YEMEYEN DOMUZ

Atasözü

Yollarımız gide gide daraldı
Ataların izinde yürüyoruz
Önümüzde iki seçenek kaldı
Ya hırsız olmalı veyahut domuz

DELİ DELİYİ SEVER İMAM ÖLÜYÜ

Atasözü

Bir ömür ardında namaza dursam
Nedense bir türlü makbul olamam
Allah için hakkı yenilmemeli
Öldüğüm gün beni sevecek imam

İŞTEN ARTMAZ DIŞTEN ARTAR

Atasözü

Komşum çalışıyor gece ve gündüz
Üçüncü küpü de doldurdu dümdüz
Ben her öğün azalttım da lokmamı
Dışimin kovuğu dolmadı henüz

ETEK ÖPMEKLE AĞIZ AŞINMAZ

Atasözü

Atalar sözüne uydu bir ara
Etek öptü, dayalı bir çıkar'a
Ağzında aşınma olmadı amma
Haysiyeti kaydı düştü çukura

DOĞRU SÖYLEYENİ DOKUZ KÖYDEN KOVARLAR

Atasözü

Töremizde yalan sözün kiridir
Gayrisine kuşku duysak yeridir
Doğruyu yaşamdan dışlayan kişi
Ya delidir ya bunağın biridir

AR EDEN KÂR ETMEZ

Atasözü

Kâr edene arsız diyor atalar
Uygulamasında bir gariplik var
Bu hükümden kurtulmayı yeğlerse
Mağazalarını kapasın tüccar

- ★ Kopinik'li Mustafa ve Fikriye Küçük'ün oğulları, Malatya Emniyet Müdürlüğü Turizm Şube Müdürü Halit Küçük, 14.8.1996 günü Malatya'dan Aksaray'a giderken Gürün'de otobüsün önü kesilmek suretiyle eşkiya örgütü PKK tarafından katledilmiştir.

Merhuma Tanrı'dan rahmet, yakınlarına başsağlığı dileriz.

- ★ Mustafa ve Ümmügülsüm Korkmaz'ın oğulları, Necibe Korkmaz'ın eşi, Belediye Başkanımız Erol Korkmaz, Gürol, Güler, Bahri, Varol, Birol Korkmaz'ın, Gülay Gündüz ve Nilay Ulus'un sevgili babaları, Ağın eski Belediye Başkanlarından İ. Şemsettin Korkmaz, 11.9.1996 günü yakalandığı amansız hastalığa yenik düşerek Ağın'da yaşamını yitirmiştir.

Merhuma Tanrı'dan rahmet, tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

- ★ Uzungil mahallesinden rahmetli Mustafa Sakallı'nın eşi, Derneğimiz Denetim Kurulu Üyesi Selahattin Sakallı, Osman Sakallı ve Saliha Oğuz'un anneleri Güllü Hatice Sakallı, yakalandığı amansız hastalıktan kurtulamayarak, 23.9.1996 günü Ağın'da yaşamını yitirmiştir.

Merhumeye Tanrı'dan rahmet, tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

- ★ Hemşehrimiz A. Nebahat-Cevdet Özdem'in kızları, Dr. Nevzat İspir, Dergimiz Yazı Kurulu üyesi Nihat İspir ve Nedret Çelik'in yeğenleri, Fatmanur ile Duriye-Orhan Durantaş'ın oğlu Osman, 29 Ağustos 1996 günü Ankara Vedat Dalokay Nikah Salonunda dünya evine girdiler.

Gençlerin bir yastıkta kocamalarını diler, tüm ailelerin gözlerini aydınlarız. Darısı Dr. Nevzat ve Nihat İspir'in başına...

- ★ Hemşehrimiz Özgün-Selahattin Özer'in oğlu Tütünbank Avukatlarından Caner ile Avukat Nesrin Çengel, 8 Eylül 1996 günü Kadıköy Nikah Dairesinde yaşamlarını birleştirdiler.

Genç çifte yeni yaşamlarında mutluluklar diler, Sevgili Caner'imizin bilgi yarışmaları dışında kalan zamanının bir bölümünü de evine ayıracağını umarız.

- ★ Hemşehrimiz Hafize - Ahmet Aydemir'in kızı Fatma ile TCDD Genel Müdürlüğü Hareket Dairesi elemanlarından Metin Seven, 12.9.1996 günü Vedat Dalokay Nikah Salonunda yaşamlarını birleştirdiler.

Gençlere mutluluklar diler, bir yastıkta kocasınlar deriz.

- ★ Hemşehrilerimiz Fahriye Öğünç ile emekli öğretmen Fahrettin Tüzün, Üçdutlar'dan küçük bir traktör ile evlerine dönerken, traktörün devrilmesi sonucunda yaralanmışlardır.

Geçmiş olsun dileklerimizi sunar, biran önce sağlıklarına kavuşmalarını dileriz.

AĞIN

HABERLER

- ★ 25 Mayıs 1996 günü, Malatya-Ağın ve Çevresini Tanıtma Dayanışma ve Kültür Derneği'nin, Malatya TCDD yazlık bahçesinde yemekli bir toplantısı yapıldı. Tüm yandaş Derneklere çağrıda bulunuldu. Ankara-Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği telgraflarıyla katılmış ve gecemizi kutlamışlardır. Kendilerine teşekkür ediyoruz. Ağın'daki Derneğimizin Başkanı Sayın Nihat Yandımata ve Sayın Belediye Başkanımız Erol Korkmaz, oyuncu ekibi ve çalgı ile gecemizi şenlendirdiler. Dört yüz kişilik konuk gurubu, eğlenceli geceden mutlu ayrıldılar. Bu gece için en büyük hizmet ve yardımları ile Derneğimizi mutlu kılan, TCDD 5. Bölge Başmüdürlüğü Personel Müdürü, hemşehrimiz Sayın Mehmet Şahin'e bu büyük hizmetlerinden ötürü teşekkür etmek borcumuzdur.
- ★ Ağın'da yapımı sürdürülen yeni su şebekesi hizmete girmiş bulunmaktadır. Bazı eksiklerinin tamamlanması için çalışmalar sürdürülmekte olup, yeni şebekeden Ekirek, Andiri ve Ağın'ın mahalleleri de su almaktadır.
- ★ 7 Temmuz 1996 günü, Ağın'dan Malatya'ya gitmekte olan, İlçemiz Hozakpur köyünden Necati Aksoy yönetimindeki özel araba, Ağın-Hekimhan yol kavşağında, Malatya yönünden gelen bir kamyonun altında kalarak sürüklenmiştir. Kazada arabanın sürücüsü Necati Aksoy ile aynı köyden Necati Karataş yaşamlarını yitirmişlerdir. Yörede çok sevilen iki hemşehrimizin ölümü, büyük yankı yapmış, büyük bir kalabalığın katılımı ile her ikisi de Hozakpur'da toprağa verilmişlerdir. Hemşehrilerimize Tanrı'dan rahmet, geride kalanlara sabırlar dileriz.
- ★ 1996 yılının en sıcak günlerini yaşayan yöremiz, dışardan gelenlerle oldukça kalabalık durumdadır.
- ★ Ağın Belediyesi'nce parsellenip satışa sunulan, İsperek deresi-Culfacuk deresi arasındaki yamaçta ev yapımı başlamıştır. Kalecik sırtlarını ve göl düzeyini gören bu bölgenin satışı sürdürülmektedir.
- ★ Ağın'a kanalizasyon yapımı için, yol boyunca ölçümleme yapılmıştır. Arıtma tesisleri ile büyük bir proje olan bu tesis, bizce yanlış yerden tasarlanmaktadır. Ekirek-Yukarı Andiri derelerinden, dere aşağı gelecek bir yüzölçümünün bu hizmeti göreceği ortada iken, üç kanallı bir tasarının uygulanma olanağı oldukça güç görünmektedir.
- ★ Temmuz 1996 ayının önemli olaylarından biri de, Vahşen'de oturmakta olan 22 yaşındaki bayan hemşehrimizin yılan sokması sonucu ölümüdür. Ağın Sağlık Ocağı'nda yılan serumu olmamasından, hasta Arapgir Devlet Hastanesine gönderilmiş, Arapgir Hastanesi de Elazığ'a göndererek geciken bir durum sonucu ölüm olagelmıştır. Merhumeye Tanrı'dan rahmet dileriz.
- ★ Almanya'da bulunan Dergimiz yazarlarından Ali Seyhun, Enerle bölgesinde arsa satın almış ve bu arsaya ev yaparak Ağın'a yazları gelmeyi planlamıştır. Bir Ağın'lı olarak bizleri mutlu kıldı, sağolsun.

İsmail BEYDEMİR

AĞIN NÜFUS MÜDÜRLÜĞÜ'NE ULAŞAN NÜFUS DEĞİŞİMLERİ

DOĞUMLAR:

Mah.-Köyü	Çocuğun babasının adı	Cinsiyeti -Adı	Doğum günü	Doğum yeri
Paşikli	A. Rıza Dağlı	Erk. - Yunus	19.3.1996	Ağın
Saracık	Cevdet Pektaş	Erk. - Mevlüt	13.7.1992	Konak
Saracık	Cevdet Pektaş	Kız - Öznur	8.9.1995	Konak
Dingidar	Hasan Sezer	Erk. - Kubilay	2.10.1993	Bakırköy
Lollar	Nihat Yandımata	Kız - Gizem	28.3.1996	Ağın
Kuzgeçe	A. Soner Onat	Kız - Gamze	29.3.1996	Elazığ
Payamlı	Ömer Yalçın	Kız - Melek	30.3.1996	Konak
Andiri	Mustafa Selçuk	Erk. - Hazar	23.3.1996	Çankaya
Andiri	Mustafa Selçuk	Erk. - Fırat	23.3.1996	Çankaya
Uzungil	Cihangir Oymak	Erk. - Mustafa	6.3.1996	Konak
Gıranı	Aslan Özçelik	Kız - Yağmur	29.3.1996	Tire
Gıranı	Dursun Kara	Kız - Ayşenur	11.4.1996	Ağın
Gemuhu	Fahri Kaya	Erk. - Yavuz	8.4.1996	Ağın
Apuşma	Şener Yıldırım	Erk. - S. Emre	26.1.1996	Konak
Ağdunut	Bekir Güler	Erk. - Ertuğrul	28.12.1995	Eminönü
Saracık	Bedrettin Aşkın	Erk. - Ömer	15.11.1990	Seyhan
Saracık	Bedrettin Aşkın	Erk. - Süleyman	6.2.1992	Seyhan
Saracık	Bedrettin Aşkın	Erk. - Faruk	6.2.1995	Seyhan
Ağdunut	Baki Çetinkaya	Kız - Elif	26.2.1995	Eminönü
A. Yabanlı	Fevzi Yalçın	Kız - Sena	23.9.1995	Çankaya
Saracık	Mustafa Erzurumlu	Erk. - Ferhat	25.3.1996	Kadıköy
Pül	Murat Yalçın	Kız - Bursa	8.4.1996	Altındağ
Ağdunut	Yavuz Özer	Kız - Elif	15.4.1996	Elazığ
Ekirek	Mehmet Yılmaz	Kız - İsrâ	9.4.1996	Malatya
Vahşen	Mustafa Çelik	Kız - Fazilet	21.4.1996	Elazığ
Gıranı	Ali Yıldız	Erk. - Ufuk	24.3.1996	Güngören
A. Yabanlı	Fahrettin Özdemir	Erk. - Mustafa	28.2.1996	Antalya
Dingidar	Selim Üstüner	Kız - Selin	26.1.1996	Eminönü
Hastek	İhsan Güler	Kız - Şeyma	15.4.1996	Ağın
Ağdunut	İbrahim Demirel	Kız - Nida	24.11.1995	İstanbul
Andiri	Mustafa Korkmaz	Erk. - İbrahim	5.5.1996	Malatya
Andiri	Şeref Özdil	Kız - Buse	18.4.1996	Y. Mahalle
H. Yusuf	Mustafa Baytaş	Kız - Elif	29.4.1996	Üsküdar
Andiri	Sedat Erdoğan	Kız - Aysegül	10.5.1996	Konak
Gıranı	Şerafettin Sucu	Erk. - Erhan	1.1.1995	Çankaya
Hozakpur	Ayhan Yorulmaz	Erk. - Caner	5.4.1996	Malatya
Modanlı	Muhittin Yılmaz	Erk. - Aykut	21.4.1996	İstanbul
Gıranı	İbrahim Burak	Kız - Nur	17.5.1996	Malatya
Andiri	Mehmet Topaloğlu	Kız - Hatice	6.4.1996	Malatya
Hozakpur	Yaşar Aksoy	Kız - Hilal	29.4.1996	Üsküdar
Saracık	Metin Taşkın	Erk. - Kadir	19.5.1996	Seyhan
Saracık	İbrahim Ayhan	Kız - Nur	25.4.1996	Malatya
Dingidar	Bayram Yücel	Erk. - Mert	12.5.1996	Üsküdar
Şıhlar	Kaya Ergün	Kız - Ezgi	17.1.1995	Eminönü
Andiri	Tansuh Güzel	Erk. - Onat	24.4.1996	Avusturya
Saracık	Mehmet Yalçın	Kız - Nahide	6.6.1996	Elazığ
Hozakpur	Haydar Ünal	Erk. - Turan	27.11.1995	İstanbul
H. Yusuf	Selahattin Yazıcı	Erk. - Yiğit	17.4.1996	Üsküdar
Kuzgeçe	Naci Delikanlı	Erk. - Fırat	10.5.1993	Fatih
Kuzgeçe	Naci Delikanlı	Erk. Murat	7.4.1991	Fatih
Saracık	Fikret Yalçın	Erk. - Emre	24.12.1995	Eminönü

Pul	Ahmet Çelik	Kız - Süheyla	12.2.1996	G. Osmanpaşa
Zabulbar	Mahmut Avcı	Erk. - Miraç	5.6.1996	Konak
Zabulbar	Şahin Deniz	Kız - Nesibe	5.5.1996	Malatya
Pul	Vedat Yolcu	Kız - Esra	11.6.1996	Üsküdar
Dingidar	Hayrettin Gencer	Erk. - Celal	29.5.1996	Eminönü
Dingidar	Hüseyin Yetkin	Erk. - Orhan	22.5.1996	İstanbul
Küzne	Talat Apuşmalı	Kız - Ebru	1.7.1996	Malatya
Ekirek	M. Emin Yapıcıoğlu	Erk. - Bulut	7.6.1996	Y. Mahalle
Andiri	Müfit Saydam	Erk. - Burak	20.6.1996	K. Ören
Uzungil	Aysel Bilgin	Erk. - Berk	1.7.1996	Çankaya
Hozakpur	Mustafa Akbayır	Erk. Serdar	8.7.1996	Çankaya
Uzungil	Biröl Uysal	Erk. - Erol	20.5.1996	Buca

Aramıza yeni katılan yavrularımıza, analı babalı, kutlu uzun yaşamlar diler, tüm yakınlarımızın gözlerini aydınlarız.

EVLENMELER:

Mah.-Köyü Evlenenin baba adı, Adı, Kiminle Evlendiği

		Günü	Yeri
Paşikli	Nazmi Yüksel kızı Tülay, Tepecik'ten Ayhan Kırıl'la	15.3.1996	Buca
Paşikli	Hüseyin Çetin kızı Zübeyde, Zonguldak'tan Fahri Banar'la	23.3.1996	Elazığ
Dingidar	A. Vahap Güner oğlu Hakan, Yüregir'den Ayşe Güven'le	2.4.1996	Elazığ
Şihlar	Mustafa Ergül oğlu Caner, Modanlı'dan Münevver Aslan'la	7.4.1996	Fatih
Zabulbar	Hilmi Kaya kızı Hanife, Malatya'dan Nuri Yun'la	18.12.1995	Malatya
Zabulbar	İsmail Akbaş oğlu Cavit, Kırşehir'den Derya Doğan'la	16.4.1996	Çankaya
Paşikli	M. Metin Aydın oğlu Mustafa, Kağızman'dan Şengül Doğan'la	24.3.1996	Üsküdar
Andiri	Şerafettin Türkmen kızı Serap, Eğir'den Özcan Şahin'le	2.5.1996	Ağın
Andiri	Vahit Deviren oğlu Mustafa, Samsun'dan Semra Arseven'le	5.5.1996	Kadıköy
Ekirek	Mustafa Ertugrul kızı Fatma, Keban'dan Erkan Özçelik'le	5.3.1996	Keban
Uzungil	Erhan Bilgin oğlu Vedat, Kırıkkale'den Gönül İğ'le	13.4.1996	Kırıkkale
Hastek	Hüseyin Bozkurt kızı Nihal, Arapgir'den Emre Dudak'la	3.5.1996	Arapgir
Pagnik	Süleyman kızı Şenay, Yüksekova'dan İbrahim Anaç'la	25.4.1996	Malatya
Hozakpur	Mustafa Bilir oğlu Ali, Kadıköy'den Pınar Yorulmaz'la	8.5.1996	Malatya
H. Yusuf	M. Bedrettin Baytaş kızı Zeynep, Erzurum'dan Ali Ataklı'yla	11.4.1996	Zeytinburnu
Dingidar	Sabri Aktaş oğlu Ercan, Diyarbakır'dan S. Aynur'la	11.4.1996	Zeytinburnu
Vahşen	Mehmet Yalçın oğlu Yılmaz, Modanlı'dan Nuriye Aksoy'la	11.5.1996	Ağın
Uzungil	Fahri Bilgin oğlu Mustafa, Karatay'dan Aliye Gemiler'le	11.5.1996	Konya
Hozakpur	Zahit Özbek oğlu Tevfik, Elazığ'dan Hayat Çobanoğlu'yla	3.6.1996	Elazığ
Pağnik	Hüseyin Karagöz oğlu Oktay, Doğanşehir'den Banu Güzel'le	21.5.1996	Malatya
Uzungil	İ. Selahattin Niksarlı oğlu Muhittin, Bismil'den Aynur Tunç'la	18.5.1996	Elazığ
Andiri	M. Cemal Ögünç oğlu Hüseyin, Eğir'den Hamdiye Özen'le	30.5.1996	Eskişehir
T. Ağası	B. Kaya Karagülle oğlu Ali, Biga'dan Selma Sönmez'le	24.5.1996	Eyüp
Dingidar	Hüseyin Öztürk oğlu Hasan, Gaziosmanpaşa'dan Yasemin Kuşçu'yla	31.5.1996	Eyüp
Dingidar	Suat Kılıç kızı Aysel, Kangal'dan Cumali Özbakır'la	7.6.1996	İstanbul
Pul	Mehmet Karataş oğlu Mürşit, Karayazı'dan Bedeviye Korkmaz'la	9.6.1996	İstanbul
Ekirek	Mustafa Özbek oğlu Mehmet, Aydıncık'tan Yeter Aydıntepe'yle	13.6.1996	Sivas
Küzne	Burhan Türker kızı Seyhan, Darende'den Suat Sunguroğlu'yla	14.6.1996	Darende
Saracık	Süleyman İkinci kızı Elif, Mustafa Okman'la	9.6.1996	Fatih
Ağdunut	Veli Kaya kızı Nuriye, Güngören'den Münir Gezir'le	16.6.1996	İstanbul
Pul	Hasan Temel oğlu Sabri, Van'dan Aslinur Koç'la	21.6.1996	İstanbul
Apuşma	A. Vahap Özdem oğlu Vakıf, Ekirek'den Çiğdem Özbek'le	5.7.1996	Ağın
Payamlı	Süleyman Eker kızı Emine, Haymana'dan Muammer Öztürk'le	4.6.1996	Malatya
Payamlı	Metin Yalçın kızı Gülay, Elazığ'dan Mustafa Giriş'le	20.6.1996	Elazığ
Payamlı	Ahmet Aydın kızı Hatice, Yozgat'tan Mesut Altıntaş'la	22.6.1996	Altındağ
Uzungil	Necdet Uysal oğlu Ayhan, Elazığ'dan Ayşe Bozat'la	7.6.1996	Elazığ

Lollar	Tuncer Tözün oğlu Mete, Elazığ'dan Handan Aydoğdu'yla	5.7.1996	Elazığ
T. Ağası	Hüseyin Küçük oğlu Ertan, Hekimhan'dan Neriman Yiğit'le	25.6.1996	Malatya
Uzungil	Celal Karnak kızı Ayşegül, Elazığ'dan İzzet Gürün'le	29.5.1996	Elazığ
Küzne	Mustafa Korkmaz kızı Neslihan, Giresun'dan Halil Kuru'yla	4.6.1996	Esenler
Hastek	Bünyamin Güler oğlu Hüseyin, Perize Adıgüzel'le	10.7.1996	Ağın
Ağdunut	Süleyman Özer oğlu İbrahim, Üsküdar'dan Özden Direnli'yle	25.6.1996	Eminönü
Saracık	Turan Şahin oğlu Serdar, Kayseri'den Gülhan Onmaz'la	10.6.1996	Kayseri
T. Ağası	Türker İlter oğlu M. Bülent, Diyarbakır'dan Nevin Başaran'la	28.6.1996	Diyarbakır
Küzne	Hamza Ulusoy kızı Neslihan, Ardahan'dan Fikret Akdemir'le	29.6.1996	O. Gazi

Yeni evli gençlerimize, mutlu ve uzun yaşamlar diler, tüm yakınlarının gözlerini aydınlarız.

ÖLÜMLER:

Mah.-Köyü	Adı Soyadı	Öldüğü Yer	Ölüm günü	Doğumu
Hastek	Osman Yalçın	Keban	31.3.1996	1970
Tataragası	Orhan Gencosman	Elazığ	23.3.1996	1334-1918
Ekirek	K. Tahsin Sakallıoğlu	Kadıköy	12.3.1996	1948
Müd.Hüs.Ef.Mh.	Zeynep Sezer	Elazığ	27.3.1996	1336-1920
Andiri	Hatice Öztürk	Ağın	4.4.1996	1326-1910
Pul	Mehmet Temel	Esenyol	18.2.1996	1939
Küzne	Fatma Özdemir	Malatya	14.2.1996	1927
Lollar	İmmigülsüm Akın	Altındağ	31.3.1996	1337-1921
Hozakpur	Fahriye Karadağ	Hozakpur	15.4.1996	1327-1911
Tataragası	M. Nasıf Satır	Ağın	19.4.1996	1332-1916
Andiri	Mehmet Türkmen	Andiri	15.4.1996	1332-1916
Ağdunut	Emine Erdoğan	Üsküdar	13.3.1996	1331-1915
Saracık	M. Fikret Keleştimur	Malatya	21.4.1996	1943
Vahşen	Hakkı Dirican	Vahşen	1.5.1996	1934
H. Yusuf	Cevriye Baytaş	Ağın	28.4.1996	1320-1904
Pağnik	Şaziye Özcan	Pağnik	4.5.1996	1927
Andiri	A. Asım Korkmaz	İskenderun	30.4.1996	1937
Küzne	Hanife Ayan	Elazığ	30.4.1996	1937
Vahşen	Abdullah Erben	İstanbul	3.5.1996	1928
Dingidar	Gamze Akarsu	Fatih	18.4.1996	1989
Zabulbar	Fahri Kaya	İstanbul	18.4.1996	1941
Ağdunut	Nurettin Erdoğan	İstanbul	14.4.1996	1339-1923
Küzne	Mehmet Özer	Fatih	25.4.1996	1940
Tataragası	Ömer Karagülle	Almanya	17.4.1996	1939
Tataragası	Fatma Satır	Elazığ	4.5.1996	1324-1908
Pağnik	Fatma Aslan	Maltepe	20.5.1996	1316-1900
Gırani	Halit Şahin	Gırani	1.6.1996	1340-1924
Hozakpur	İ. Etem Yücelkan	Malatya	7.4.1996	1327-1911
Lollar	İmmigülsüm Tüzün	Ağın	22.6.1996	1332-1916
Pul	Müjgan Özer	İzmir	30.5.1996	1976
Hozakpur	İmmigülsüm Cumurcu	Malatya	21.6.1996	1329-1913
Hastek	Onur Bozkurt	Şişli	19.6.1996	1990
Hozakpur	Necati Aksoy	Yazıhan	7.7.1996	1945
Hozakpur	Necati Karataş	Yazıhan	7.7.1996	1945
Hastek	Hava Çuhacı	Elazığ	13.7.1996	1337-1921
Ağdunut	Mehmet Aktaş	İstanbul	28.6.1996	1945

Ölen hemşehrilerimize Tanrı'dan rahmet, tüm yakınlarına başsağlığı dileklerimizi sunarız.

DERGİ ABONE BORÇLULARI

(1994 - 1995 - 1996)

Üye No	Adı Soyadı	Borç Tutarı (TL)	Üye No	Adı Soyadı	Borç Tutarı (TL)
7	Aysel Gençosmanoğlu	1.250.000	241	Adnan Binyazar	1.000.000
8	Mustafa İkinci	1.250.000	243	Ömer Yaşar	750.000
14	Yılmaz Onay	750.000	245	Necmi Ercan	750.000
20	N. Nihat Yandımata	750.000	246	Servet Bostancıoğlu	750.000
24	B. Yıldız İrengün	1.250.000	247	İ. Cengiz Yücel	1.410.000
27	Ahmet Korkmaz	1.200.000	248	Şeref Yücel	750.000
34	Nevzat Ateş	1.050.000	249	Güngör Niksarlı	750.000
35	Ersan Gündüz	750.000	250	A. Murat Fırat	750.000
41	Ahmet Kaya	750.000	257	Haydar Başsürücü	250.000
44	Ali Serttaş	750.000	259	Recai Ertuğrul	1.000.000
50	M. Günay Karnak	750.000	261	Selami Yapıcıoğlu	750.000
53	İsmail Ercan	750.000	262	Nihat Ertuğrul	1.000.000
65	Fehmi Yazgın	750.000	264	Mebrure Ertürk	750.000
81	Prof. Dr. Mehmet Köseoğlu	1.250.000	265	Ayten Erdoğan	1.050.000
99	Mahmure Güder	1.000.000	266	Muharrem Çuhacı	1.050.000
105	Macit Yaşar	1.250.000	270	Vedat Atalay	750.000
112	Ahmet Uğur	250.000	283	Atilla Özcan	750.000
117	Erdoğan Uyanık	1.250.000	292	Orhan Yüzbaşıoğlu	750.000
122	Servet Sakagil	1.550.000	294	Bedrettin Korkmaz	750.000
128	A. Münir Cerit	750.000	295	Sadi Dinçer	550.000
129	Osman Kılınç	1.050.000	296	Türker İltis	1.050.000
136	Ferit Gültekin	700.000	300	Cem Korkmaz	1.250.000
137	Osman Güleç	750.000	305	İbrahim Beydemir	1.310.000
141	Ö. Lütfi Uzunoglu	750.000	311	Yurdağul Balıkcı	750.000
144	Mevlüt Öksüzoglu	750.000	312	M. Gıyas İkinci	1.250.000
156	Münire Gençosmanoğlu	750.000	315	Nuran Demirel	1.250.000
157	Nuran Alpaslan	750.000	316	Veysel Gültaş	750.000
160	Sefa Gürman	750.000	320	Necdet Oğuz	750.000
161	Ö. Oktay Gençosmanoğlu	750.000	321	Yıldız Dinçer	750.000
163	Turgut Özer	750.000	323	Av. Ahmet Uygar	1.250.000
166	Emine Türker	750.000	325	Rahmi Serttaş	750.000
167	Ruhiye Oğuz	750.000	329	Mustafa Samur	1.250.000
171	Dr. M. Kamil Ateş	750.000	330	Murat Yay	1.400.000
172	Sami Yüzbaşıoğlu	750.000	337	Nazım Ateş	750.000
173	Dr. Mustafa Özer	750.000	338	Güntaş Değer	1.600.000
174	Ebru Şerefoglu	750.000	341	Turgut Gençosman	750.000
187	Mustafa Polat	750.000	345	Hasan Taşbaşı	1.250.000
193	Rasim Niksarlı	300.000	346	Mustafa Güzel	750.000
206	Yücel Fırat	750.000	347	Turgut Sönmez	1.600.000
210	Güner Özmen	1.600.000	349	Aynur Yazgın	750.000
213	Fahrettin Tüzün	750.000	353	Ulun Arslan	750.000
222	İsmet Şahin	750.000	355	Ulvi Sakallıoğlu	1.250.000
230	İlhan Tuncer	700.000	356	Adalet Uyanık	550.000
233	Veli Yıldız	750.000	361	Yusuf Ziya Özkan	1.250.000
236	Ertuğrul Güleç	750.000	363	Mehmet Serdar Oğuz	550.000
239	Fazıl Cerit	1.550.000	375	Bekir Karademir	1.250.000
240	Metin Türker	1.000.000	379	Ahmet Özcan	1.250.000

Üye No	Adı Soyadı	Borç Tutarı (TL)	Üye No	Adı Soyadı	Borç Tutarı (TL)
380	Doç. Dr. Mustafa Karademir	650.000	415	Nimetullah Baykara	1.250.000
381	Fevzi Şener	1.250.000	417	Özden Baytaş	750.000
382	Ali İhsan Ballık	750.000	419	Nilgün Çelen	750.000
383	Saadettin Koçer	1.050.000	420	Şadi Beydemir	250.000
384	Seyhan Özmen	700.000	421	H. Cahit Erbakan	1.400.000
385	Ahmet Nadi Güven	750.000	425	Av. Jülide Şener	500.000
386	Güliden Yaşar Yakıcı	750.000	426	Doç. Dr. Mete Demirbaş	750.000
387	Nihat Başar	1.250.000	433	Abidin Yalçın	750.000
388	Mehmet Selçuk	1.250.000	435	Dilek Tuncel	250.000
389	Mehmet Önder Kabasakal	750.000	437	Aysegül Dinççoğlu	1.000.000
390	Emine Beşe	1.250.000	441	Mahir Baykut	750.000
392	Süheyla Sarıoğlu	1.250.000	442	Mehmet Yılmaz	750.000
393	Mehmet Selahattin Yazıcı	1.250.000	446	Gürhan Yalçın	750.000
394	Gülcan Güder	1.250.000	447	Osman Kayışoğlu	750.000
396	Dr. Hasan Tankut Köseoğlu	750.000	451	M. Hamit Gündüz	750.000
398	Yüksel Şeref	500.000	452	Dr. Naci Kurtkaya	1.000.000
399	Ayşe Süt	750.000	455	Kemal Yavuz	750.000
401	Hüsamettin Kaya	750.000	456	Mehmet Gökulp	750.000
403	İhsan Öztürk	250.000	458	Hanefi Murat	750.000
404	Av. Bilgin Aydoğmuş	750.000	459	Kemal Dağdeviren	1.000.000
406	Ümmügülsüm Durgun (Samur)	750.000	460	A. Abdullah Gündüz	750.000
409	Semih Serttaş	750.000	461	Mehmet Turgay Karademir	750.000
410	Ömer Ceyhan Uyanık	750.000	462	Dt. Gülay Bıyıklı	750.000
411	Yavuz Özer	1.400.000	463	Şahin Güner Tahan	750.000
412	Ferit Mehmet Koçer	750.000	468	Şerafettin Eroğlu	750.000
413	Faruk Doğan	750.000	496	İlhami Erol	1.250.000
			509	Güner Fırat	250.000

AĞIN KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ ÜYE AİDAT BORÇLULARI

Üye No	Adı Soyadı	Borç Tutarı (TL)	Üye No	Adı Soyadı	Borç Tutarı (TL)
5	Mustafa İkinci	120.000	76	Ali İkinci	480.000
6	İsmail Erçan	120.000	78	Ahmet Korkmaz	360.000
10	Mevlüt Öksüzoglu	120.000	80	İbrahim Taşbaşı	120.000
22	M. Ali Karakaş	360.000	81	İhsan Karaoğlu	360.000
27	Müberra Sübenmen	240.000	84	Ahmet Kaya	120.000
33	Ö. Oktay Gençosmanoğlu	120.000	99	Nadir Yılmaz	240.000
36	B. Yıldız İrengün	360.000	100	M. Cavit Alpaslan	120.000
37	Ahmet Deviren	120.000	102	Hüseyin KAYA	360.000
39	M.Turgut İkinci	480.000	114	İlhan Tuncer	240.000
41	Macit Yaşar	240.000	115	Nuran Demirel	360.000
47	İ. Hakkı Akbaş	480.000	116	Hüsamettin Kaya	120.000
55	Nevzat Uysal	120.000	117	Gül Göksu	240.000
56	Atilla Şakallı	360.000	119	Mehmet N. Özmen	120.000
61	Fikri Özer	120.000	120	Cezmi Güner Omay	120.000
63	Hasan Özdem	360.000	121	Bican Fahri Uyanık	240.000
69	M. Kemal Yandımata	120.000	123	Yılmaz Çelik Dinçer	120.000
71	Aysel Gençosmanoğlu	480.000			